

Sverige vaknar : Oscarsdagen i Gefle 1892

Winter, Reinhold,

81 A Br.

National Library
of Sweden

ERICSON, R

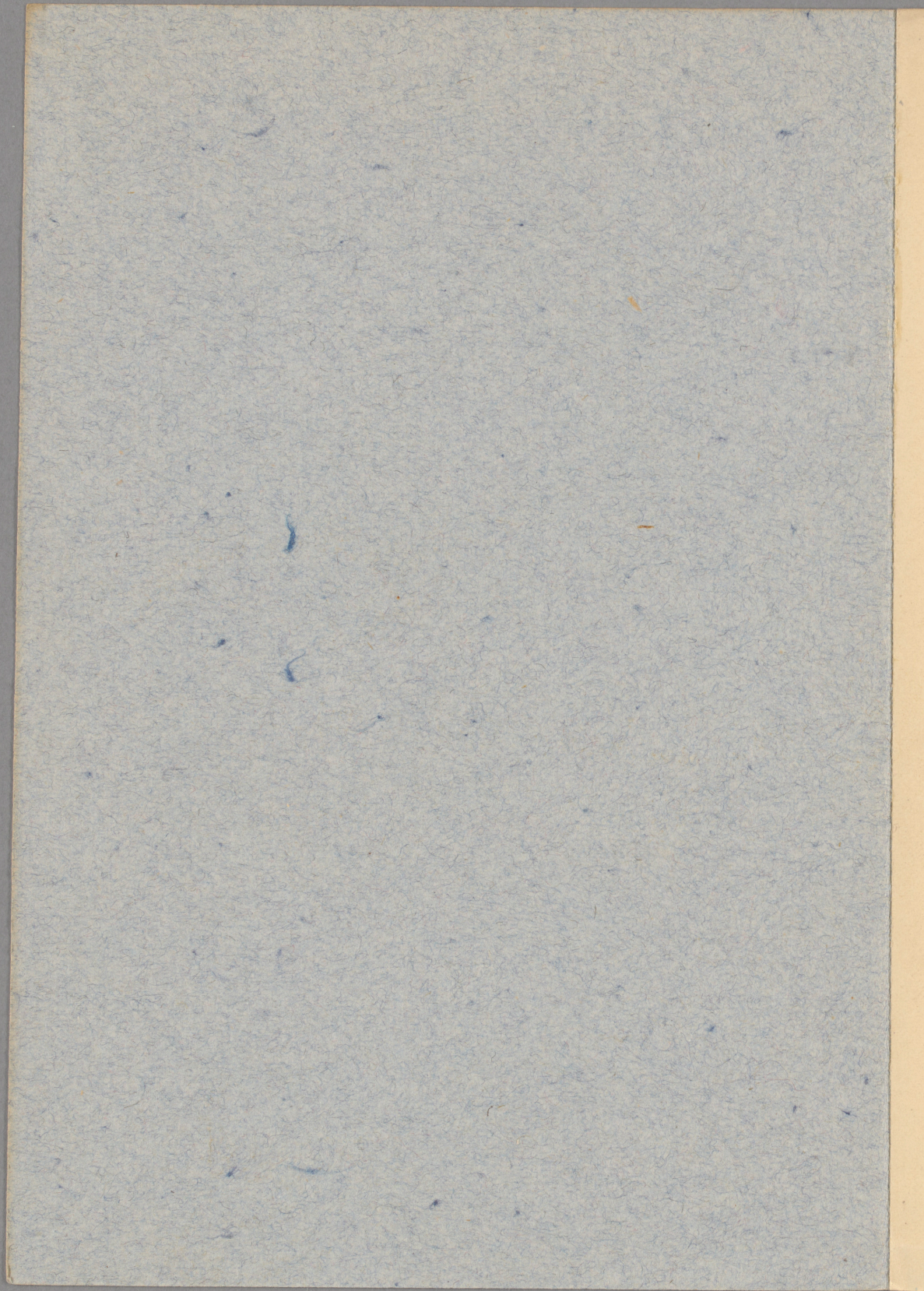
Pitt. Co.

(Bv)

o

Geffe

1892

Ericson Reinhold

*Vitt Sv.
(Bv)
o*

SVERIGE VAKNAR.

OSCARSDAGEN I GEFLE

1892.

GEFLE 1892.

AHLSTRÖM & CEDERBERGS BOKTRYCKERI.

I bergatrollens kula, djupt under nordens fjäll,
Berättades en saga, då strålräk vinterqväll
Hängt stjerneslöjan öfver Svithiods rike . . .
Det sades: — Svea-folket, som förr så tappert stred,
Nu håller på att vekna af åttiårig fred —
Det folk, som fordomdags ej haft sin like.

Deruppe håller styrkan ej mer försvarets lans,
Men klenmod vaktar hemmet och under lek och dans
Man jollrar och åt nöjets Gud man blotar;
Och hala stämmor hviska om fred till evig tid,
Om klokheten att väja, förutan blodig strid,
Hvar gång med örlog någon ovän hotar.

De ärorika bragder från längs förflutna dar,
De lefva nu allenast som bleka minnen kvar,
Men sakna kraft att loja själar lifva.
Man Lützens kamp förgäter, man glömmor Bältens is,
Man finner Narva-leken ej längre värd sitt pris:
— Man slumrar nu och fruktar väckt att blifva.

Och trollen logo hånfullt i sina gråa skägg
Samt lyssnade begärligt vid isig bonings vägg
Till ljud från Svea-folkets vida nejder . . .
De hörde ofta klangen från glas vid festligt bord,
Men sällan eller aldrig ett fritt och manligt ord,
Som minde på, att än må väntas fejder . . .

Men så en dag förnams det, djupt ned i bergets prång,
Ett böljeslag af värma från rika pulsars gång,
Bebådande att Svea-folket vaknat . . .
Det kändes som en dallring, det ljöd som en appell,
Det rullade kring dalar, det ekade från häll,
Det vaktrop, vi så länge hade saknat.

Det klang i qvinnans hjerta, i mannens bröst det sjöd,
Det göt i hvarje öga en himmelsk lågas glöd,
Det flög liksom en vårvind öfver nordens . . .
Vi hade återfunnit hvad halft förlorat var —
Det band, som oss förenat, sen urtids gråa dar,
Med Sverige, med den dyra fosterjorden.

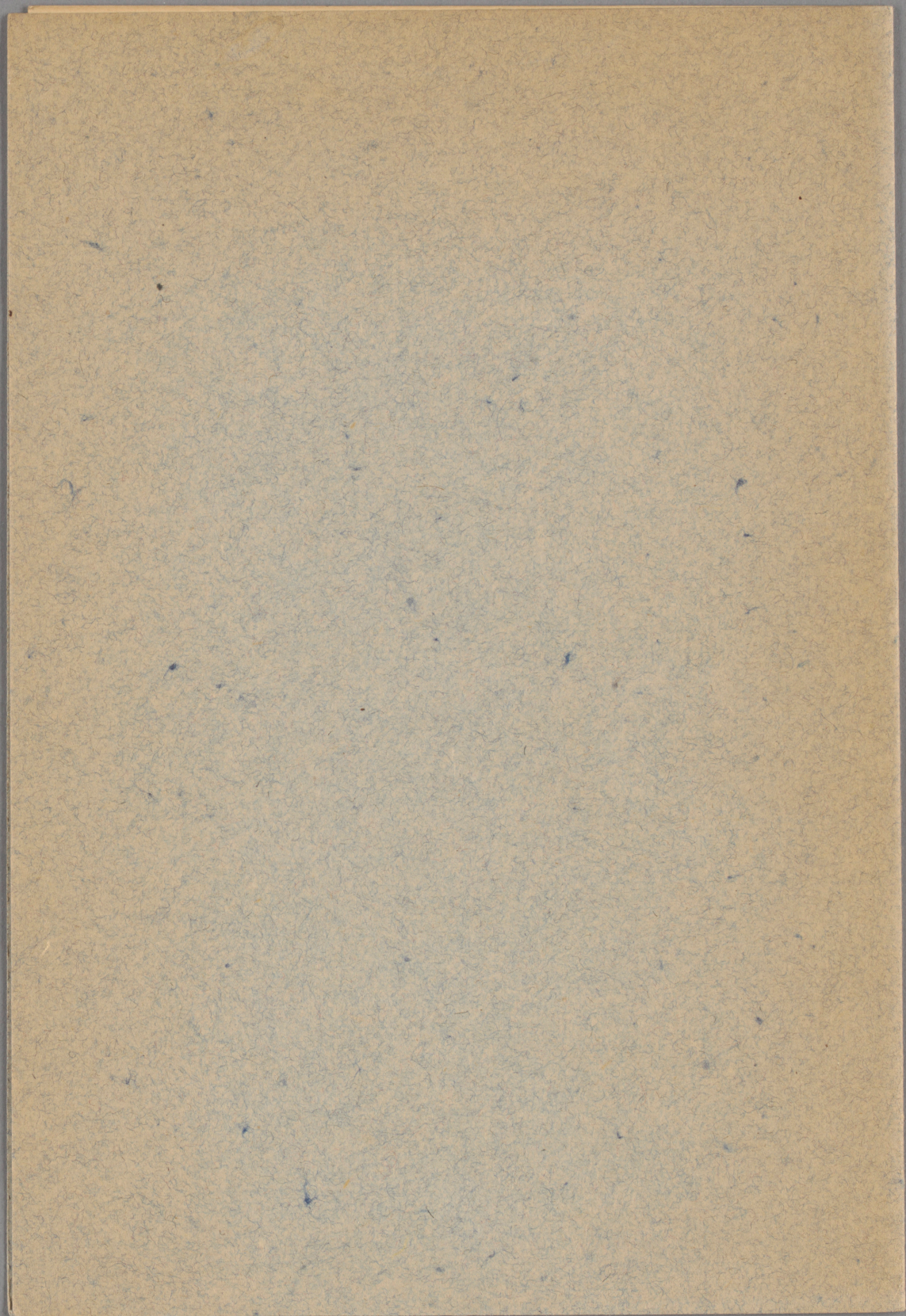
Då tändes frihetsflamman på nytt i hvarje barm,
Då grep hvar man sitt vapen, med åter härdad arm,
Och höll sig — under fredlig sträfvan — färdig,
Och i palats och hydda densamma bön man bad:
Bevare, Gud, vår konung, bevara land och stad,
Gör svensken frihets helga gåfva värdig!

Vi älska icke striden för stridens egen skull,
Vi drömma ej om segrar, med ära, glans och gull,
Men landet, som vi ärft, vi vilja värna . . .
Hvad fädren oss ha gifvit, från oss i arf skall gå
Och kärleken till Sverige så ren och fast skall stå
Som öfver nordens polens ljusa stjerna.

Reinhold Winter.

Inches

1

2

3

4

5

6

7

8

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

